

odbor všeobecné správy

náměstí Hrdinů 1634/3

140 21 Praha 4

Č. j. MV- 2197-8/VS-2025

Praha 6. srpna 2025

Počet stran: 3

Rozeslat dle rozdělovníku

INFORMACE č. 8/2025

**Interpretace § 52 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém,
ve znění pozdějších předpisů**

- zrušení informace č. 17/2016

Má-li být uznáno cizozemské rozhodnutí ve věci rozvodu či rozluky manželství, jež bylo vydáno ve státě na který nedopadá ani nařízení Rady (EU) č. 2019/1111 ze dne 25. 6. 2019, o příslušnosti, uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské odpovědnosti a o mezinárodních únosech dětí (nařízení Brusel II ter), či nařízení Rady (ES) č. 2201/2003 ze dne 27. 11. 2003, o soudní příslušnosti a uznávání a výkonu rozhodnutí ve věcech manželských a ve věcech rodičovské zodpovědnosti a zrušení nařízení (ES) č. 1347/2000 (nařízení Brusel II bis), ani dvoustranné mezinárodní smlouvy o právní pomoci či tzv. Haagská úmluva o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití (vyhláška č. 131/1976 Sb.), je třeba postupovat podle zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o mezinárodním právu soukromém“).

Ustanovení § 51 zákona o mezinárodním právu soukromém určuje, že pravomocná rozhodnutí ve věcech rozvodu manželství se v České republice uznávají na základě zvláštního rozhodnutí, které vydává Nejvyšší soud České republiky (dále jen „Nejvyšší soud“) na návrh účastníka řízení nebo toho, kdo na tom prokáže právní zájem. Pakliže se uznávání cizozemského rozhodnutí o rozvodu či rozluce manželství řídí zákonem o mezinárodním právu soukromém, uznání takového rozhodnutí není automatické. K uznání rozhodnutí je nutné podat návrh u Nejvyššího soudu, který vydá rozhodnutí o uznání cizího rozhodnutí o rozvodu či rozluce manželství.

Je však třeba upozornit, že podle § 52 zákona o mezinárodním právu soukromém platí, že v případě, kdy byli v rozhodné době všichni účastníci řízení

občany státu, ve kterém bylo rozhodnutí vydáno, má toto pravomocné cizozemské rozhodnutí automaticky stejné účinky, jako by šlo o rozhodnutí českého soudu. Obdobný případ nastává, jestliže se cizozemské pravomocné rozhodnutí uznává v domovských státech všech účastníků řízení, kteří jsou cizinci. V těchto případech tedy není nutné žádné další řízení o uznání.

Podle § 28 odst. 1 zákona o mezinárodním právu soukromém platí, že je-li někdo v rozhodné době státním občanem České republiky a považuje-li ho za svého občana také jiný stát, je rozhodné státní občanství České republiky.

Na základě vyjádření Mezinárodního odboru civilního Ministerstva spravedlnosti **nelze** § 52 zákona o mezinárodním právu soukromém aplikovat, měl-li alespoň jeden z účastníků řízení v době vydání rozhodnutí o rozvodu (rovněž) občanství České republiky. V takovém případě je nutné postupovat podle § 51 zákona o mezinárodním právu soukromém a podat návrh na uznání rozhodnutí k Nejvyššímu soudu. Stejným způsobem se postupuje také v jiných oblastech mezinárodního práva soukromého, např. v dědických řízeních, přičemž nelze shledat důvod se od tohoto výkladu odchýlit.

Uvedený názor je rovněž publikován na oficiální webových stránkách Nejvyššího soudu dostupných zde: <https://www.nsoud.cz/rozhodovaci-cinnost/pruvodce-civilnim-rizenim/uznavani-cizich-rozhodnuti-v-ceske-republice>.

Z výše uvedeného lze vyvodit následující.

- 1) Pakliže měli oba manželé v době řízení o rozvodu státní občanství státu, jehož orgán o rozvodu rozhodoval, uznávají se taková rozvodová rozhodnutí v České republice bez dalšího řízení (viz § 52 zákona o mezinárodním právu soukromém) a není nutné žádné další uznání Nejvyšším soudem.

Příklad:

Manželství dvou státních občanů USA bylo rozvedeno rozsudkem soudu v Los Angeles, USA.

V souladu s § 52 zákona o mezinárodním právu soukromém cizozemský rozsudek o rozvodu manželství, opatřený doložkou právní moci, doložkou „*Apostille*“ a úředním překladem do českého jazyka má na území České republiky bez dalšího řízení stejné právní účinky jako pravomocná rozhodnutí českých soudů. Matriční úřad tedy při provedení zápisu do matriční knihy cizí rozhodnutí využije jako veřejnou listinu.

- 2) V případě, že byl alespoň jeden z manželů v době řízení o rozvodu státním občanem České republiky a nejedná se o rozhodnutí vydané soudem některého z členských států Evropské unie, ani rozhodnutí vydané státem, se kterým má Česká republika uzavřenou dvoustrannou úmluvu o právní pomoci dopadající na problematiku uznávání rozsudků o rozvodu,

a ani se nebude jednat o rozhodnutí vydané státem, který je smluvní stranou Haagské úmluvy o uznávání rozvodů a zrušení manželského soužití (vyhláška č. 131/1976 Sb.), musí být přistoupeno k uznání takového rozhodnutí Nejvyšším soudem.

Příklad:

a) Manželství státního občana USA a státního občana České republiky bylo rozvedeno rozsudkem soudu v Los Angeles, USA.

Pravomocný cizozemský rozsudek o rozvodu manželství se uznává v České republice jen na základě zvláštního rozhodnutí. Vyslovit, že se takové cizozemské rozhodnutí uznává, přísluší Nejvyššímu soudu. Cizozemské rozhodnutí, opatřené doložkou právní moci, se předkládá Nejvyššímu soudu s úředním překladem do českého jazyka a opatřené doložkou „*Apostille*“. Návrh na uznání rozhodnutí může podat kterýkoli z účastníků rozvodového řízení nebo osoba, která na tom prokáže právní zájem (viz § 51 zákona o mezinárodním právu soukromém).

b) Manželství státního občana USA a státního občana České republiky, který je současně státním občanem USA, bylo rozvedeno rozsudkem soudu v Los Angeles, USA.

V souladu s vyjádřením Mezinárodního odboru civilního Ministerstva spravedlnosti i v tomto případě bude o uznání rozsudku o rozvodu rozhodovat Nejvyšší soud na základě návrhu kteréhokoli z účastníků rozvodového řízení nebo osoby, která na tom prokáže právní zájem (viz § 51 zákona o mezinárodním právu soukromém). Rovněž je k uznání třeba Nejvyššímu soudu předložit cizozemské rozhodnutí, opatřené doložkou právní moci s úředním překladem do českého jazyka a opatřené doložkou „*Apostille*“.

Žádáme, aby s obsahem shora uvedeného byly seznámeny všechny matriční úřady v působnosti krajských úřadů, obecních úřadů obcí s rozšířenou působností a magistrátů měst Brna, Ostravy, Plzně a Magistrátu hl. m. Prahy.

JUDr. Petr Voříšek, Ph.D.

ředitel odboru

Rozdělovník:

- všem krajským úřadům
- všem odborům vnitřních věcí magistrátů měst Brna, Ostravy a Plzně
- odboru živnostenskému a občanskosprávnímu Magistrátu hl. m. Prahy